

Φίλες και φίλοι,

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η Κομματική Οργάνωση Τρίπολης του ΚΚΕ, συναισθανόμενη την κρισιμότητα και την ταχύτητα των πολιτικών εξελίξεων στο εσωτερικό και το εξωτερικό της χώρας μας, αποφάσισε να έρθει σε επαφή με τους εργαζόμενους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους νέους και τις γυναίκες των λαϊκών οικογενειών σε κάθε γειτονιά της πόλης μας, για να συζητήσουμε και να οργανώσουμε τον αγώνα μας για την καλύτερευση της ζωής μας.

Σε όλους και όλες εσάς που ανησυχείτε γι' αυτή την κατάσταση, που όλο και πιο συχνά λέτε «φτάνει πια, δεν πάει άλλο», «κάτι πρέπει να γίνει», σας λέμε καθαρά: Ναι, κάτι πρέπει να γίνει, για να δυναμώσει η εργατική - λαϊκή πάλη. Για να πολλαπλασιαστούν οι εστίες αντίστασης, για να φέρουμε στο επίκεντρο τις δικές μας λαϊκές ανάγκες.

Και μπορούμε να κάνουμε πολλά για να μη μείνει για άλλη μια φορά η ανησυχία σιωπηλή, να μην εγκλωβιστεί ξανά σε προηγούμενες επιλογές, στο όνομα μιας ψεύτικης αυταπάτης επιλογής κάποιου δήθεν μικρότερου κακού, που οδηγεί πάντα στο μεγαλύτερο κακό και μας γυρίζει πάλι πίσω, διαψεύδοντας τις προσδοκίες του λαού μας. Το ζήσαμε αυτό πολλές φορές στο παρελθόν μέχρι σήμερα.

Για να μη σκορπίσει πάλι η αγανάκτηση, να μη γίνει εκ νέου στήριξη σε παλιούς και νέους «σωτήρες» που πάντα απογοητεύουν, αφοπλίζουν και τελικά αδρανοποιούν τον λαό.

Γιατί η αποστολή όλων αυτών, και του Μητσοτάκη και του Τσίπρα και του Ανδρουλάκη και λοιπών, είναι πώς θα διασωθεί η εξουσία του κεφαλαίου, η εξουσία των συμφερόντων που υπηρετούν.

Μπορούμε να κάνουμε πολλά για να γίνει η ανησυχία, η αγανάκτηση, συλλογική οργάνωση, δράση μέσα στο σωματείο, στον σύλλογο, στην επιτροπή αγώνα, στον μαζικό φορέα της γειτονιάς. Για να βάλουμε εμπόδια στα χειρότερα, για να κερδίσουμε ανάσες ανακούφισης και το πιο σημαντικό, να ανοίξουμε τον δικό μας δρόμο, τον δρόμο της ικανοποίησης των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Ρεαλιστικό είναι ό,τι υπηρετεί τα συμφέροντα του λαού

Ξέρουμε πως πολλοί από εσάς προβληματίζεστε αν υπάρχει τελικά εναλλακτική για τον λαό.

Σας λέμε: Υπάρχει, κι αυτή δεν βρίσκεται μέσα στο σύστημα της εκμετάλλευσης, αλλά στην πάλη ενάντιά του, που βάζει στο στόχαστρο τις κυβερνήσεις του, τα αστικά κόμματα, τις συμμαχίες τους και την εξουσία τους. Κι αυτή η εναλλακτική για τον λαό βρίσκεται μόνο στην πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, που είναι ρεαλιστική, γιατί ρεαλιστικό είναι ό,τι υπηρετεί τα συμφέροντα των πολλών: Της εργατικής τάξης, του λαού και όχι των λίγων, των καπιταλιστών.

Ρεαλιστικό σήμερα, στον 21ο αιώνα της έκρηξης της τεχνολογίας και της επιστήμης, είναι ο εργάτης να έχει σταθερή δουλειά με δικαιώματα, έναν καλό

μισθό, να εργάζεται λιγότερο και να απολαμβάνει περισσότερα, Κοινωνική Ασφάλιση, καλή σύνταξη.

Ρεαλιστικό είναι όλοι να απολαμβάνουμε δωρεάν και υψηλού επιπέδου υπηρεσίες Υγείας και Πρόνοιας, ολόπλευρη δωρεάν μόρφωση για τα παιδιά μας, τον αθλητισμό, τον πολιτισμό, τη ζωή σε ένα ανθρώπινο περιβάλλον και χωρίς τον φόβο, την ανασφάλεια που προκαλεί πλέον η απειλή μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης.

Αν όλα αυτά, τα κόμματα του κεφαλαίου, η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ και οι λοιποί, τα προσπερνούν ή τα χλευάζουν, ισχυριζόμενοι ότι τάχα «δεν είναι ρεαλιστικά», ότι «είναι έξω από τα όρια του εφικτού», αυτό γίνεται γιατί ο δικός τους ρεαλισμός χωράει μόνο ό,τι συμφέρει το μεγάλο κεφάλαιο.

Γιατί το εφικτό στο δικό τους πολιτικό σχέδιο είναι μόνο ό,τι υπηρετεί τις επενδύσεις και τα κέρδη των καπιταλιστών. Γι' αυτό κάθε διεκδίκηση, κάθε εργατικό - λαϊκό αίτημα σκοντάφτει κάθε φορά πάνω στον τοίχο των αντοχών της καπιταλιστικής οικονομίας!!!

Η οικονομία τους αντέχει τις επιδοτήσεις, τα κρατικά και ευρωπαϊκά πακέτα χρηματοδότησης για τις επενδύσεις των ομίλων. Αντέχει τις φοροαπαλλαγές και τα νέα προνόμια στο κεφάλαιο.

Δεν αντέχει, όμως, τις αυξήσεις μισθών και συντάξεων, την κατάργηση των αντιλαϊκών φόρων, τη διαγραφή χρεών για τους ανθρώπους των λαϊκών στρωμάτων, τις αυξήσεις των κοινωνικών δαπανών, τη στήριξη όλων όσοι αδυνατούν να τα βγάλουν πέρα.

Να μην πληρώσουμε τα σπασμένα μιας νέας κρίσης

Ακόμα κι όταν υπόσχονται ότι θα ανοίξει μια χαραμάδα, κάτι θα δοθεί για ανακούφιση, μια μικρή έστω βελτίωση της ζωής του λαού, έρχεται και την κλείνει το ίδιο το σύστημα της εκμετάλλευσης... Μια με την κρίση του, μια με την πανδημία. Τώρα και με έναν πόλεμο και μια νέα κρίση που βρίσκεται προ των πυλών.

Κι αυτά δεν τα λέμε μόνο εμείς, τα ομολογούν τα δικά τους επιτελεία, ευρωπαϊκά και διεθνή. Μάλιστα, ορισμένοι για να περιγράψουν τι έρχεται μιλούν ακόμα και για τυφώνα.

Όταν λοιπόν σου λένε πως έρχεται τυφώνας, δεν περιμένεις, παίρνεις τα μέτρα σου, εξοπλίζεσαι, οχυρώνεσαι για να τον αντιμετωπίσεις. Και σήμερα έχουμε και την πείρα και τη γνώση από την προηγούμενη 10ετή κρίση. Έχουμε και τα εφόδια για να εξοπλιστούμε, έχουμε και τον τρόπο να οχυρωθούμε.

Για να μην πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα μιας νέας κρίσης, προκειμένου να βγει ξανά αλώβητο το κεφάλαιο και η εξουσία του.

Μιλούν για «τυφώνα» γιατί οι οικονομικές εξελίξεις δείχνουν πως ήδη η ΕΕ και η Ευρωζώνη βρίσκονται μπροστά σε νέα οικονομική κρίση, ενώ αυξάνει η πιθανότητα σοβαρής επιβράδυνσης συνολικά της διεθνούς οικονομίας.

Μιλούν για «τυφώνα», γιατί βλέπουν πως στην πορεία της οικονομίας επιδρούν σημαντικά οι κυρώσεις του ιμπεριαλιστικού πολέμου που συνεχίζεται στην Ουκρανία ανάμεσα στα δύο στρατόπεδα των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ από τη μια και της Ρωσίας από την άλλη, γιατί συνεχίζεται και οξύνεται η αντιπαράθεση για τον έλεγχο των πηγών και των δρόμων της Ενέργειας.

Επιδρά όμως και η ίδια η παράταση του πολέμου στην Ουκρανία, που ήδη συμπλήρωσε 100 μέρες και κανείς δεν ξέρει πόσες ακόμα.

Οι αυξήσεις στην Ενέργεια, σε βασικά είδη κατανάλωσης είναι αποτέλεσμα της πολιτικής ενίσχυσης των επιχειρηματικών ομίλων, του κυνηγητού του μέγιστου κέρδους, της πολιτικής της ενεργειακής μετάβασης. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία δίνει περαιτέρω ώθηση στο ράλι των τιμών που έχει ξεκινήσει εδώ και έναν χρόνο. Η κυβέρνηση κρύβει όλα αυτά πίσω από τον πόλεμο για να βγάλει λάδι την πολιτική της, τις κατευθύνσεις της ΕΕ, τα συμφέροντα των μεγάλων ομίλων.

Στην πορεία της οικονομίας επιδρούν όμως και οι προβλέψεις πιθανής επέκτασης του πολέμου και σε άλλες εστίες στα Βαλκάνια, στη Μέση Ανατολή, στη Βόρεια Αφρική, στον Περσικό Κόλπο.

Πρόσφατες είναι οι απειλές της Ρωσίας στη Βουλγαρία και τη Βόρεια Μακεδονία, μετά και την άρνησή τους να δώσουν άδεια στο αεροσκάφος του Λαβρόφ να διασχίσει τον εναέριο χώρο τους, με προορισμό τη Σερβία.

100 μέρες μετά την έναρξη του πολέμου, 100 φορές έχουν καταρρεύσει τα επιχειρήματά τους

Ο λαός πραγματικά ξέρει και τι ζει και τι τον περιμένει! Κι όλα αυτά που του λέει ο Μητσοτάκης, πως «μέσα σε ένα αβέβαιο διεθνές περιβάλλον στόχος είναι η Ελλάδα να καταστεί πόλος σταθερότητας και προόδου», δεν είναι απλά γελοία, είναι κυρίως επικίνδυνα.

Για ποια σταθερότητα μιλάνε όταν μέρα με τη μέρα ο κίνδυνος να γενικευτεί ο πόλεμος στην Ουκρανία μεγαλώνει;

Και δεν είμαστε πλέον στην αρχή, που θα μπορούσαν να πουν και μια κουβέντα παραπάνω για να κοροϊδέψουν τον λαό για να στοιχηθεί πίσω από το ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, να αποδεχτεί και να στηρίξει τη συμμετοχή και εμπλοκή της Ελλάδας, να γίνει συνένοχος στο έγκλημα;

Είμαστε 100 μέρες μετά την έναρξη του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία και με 100 τρόπους λογαριάζεται πλέον η ελληνική εμπλοκή στο μακελειό του πολέμου. Η ελληνική κυβέρνηση με την ανοχή, αν όχι με τη στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, τα έχει δώσει όλα: Στρατιωτικές βάσεις σε όλη τη χώρα, ελληνικά εδάφη και θάλασσες, πολεμικό υλικό, ακόμα και στρατιωτικές δυνάμεις, παιδιά του ελληνικού λαού στέλνουν στο μέτωπο προς την Ουκρανία.

Είμαστε 100 μέρες μετά την έναρξη του πολέμου και 100 φορές έχουν καταρρεύσει τα επιχειρήματά τους. Και τι δεν μας είπαν...

Πως «έτσι στηρίζουν τον λαό της Ουκρανίας». Όμως, αυτό που στηρίζουν είναι τα σχέδια του NATO και των ΗΠΑ σε βάρος του λαού της Ουκρανίας!

Λένε πως έτσι «πολεμάνε τον αναθεωρητισμό». Μόνο που οι μεγαλύτεροι «αναθεωρητές» είναι οι σύμμαχοί τους, το NATO και η ΕΕ, που με τη μεζούρα του πολέμου χαράζουν σύνορα, διαλύουν χώρες. Την ίδια μεζούρα κρατάει και η Ρωσία στην Ουκρανία.

Μας είπαν πως «η εμπλοκή της Ελλάδας στον πόλεμο μας θωρακίζει απέναντι στις απειλές, στις αμφισβητήσεις της Τουρκίας σε βάρος των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας».

Τη βλέπουμε αυτή τη «θωράκιση», όταν πετάνε τα τουρκικά αεροσκάφη στο Αιγαίο και πάνω από την Αλεξανδρούπολη. Τη διαβάζουμε και την ακούμε στις ολοένα και πιο προκλητικές δηλώσεις του Ερντογάν και των υπουργών του.

Για να μη μιλήσουμε για τις δηλώσεις των Ευρωπαίων και των Αμερικανών συμμάχων τους, που όλοι μαζί με ένα στόμα μια φωνή λένε: «Βρείτε τα», γιατί στόχος τους είναι να μην απειληθεί η ευρωατλαντική συνοχή απέναντι στον «αναθεωρητισμό» της Ρωσίας.

Λένε «βρείτε τα» αυτοί που κάνουν πλάτες απέναντι στις προκλήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο, στην Ανατ. Μεσόγειο και την Κύπρο. Αυτοί που δεν αναγνωρίζουν κυριαρχικά δικαιώματα και σύνορα, αλλά μόνο «NATOικό έδαφος», «NATOικές θάλασσες» και τώρα σπρώχνουν σε επικίνδυνες διευθετήσεις στο Αιγαίο και αλλού.

Σε αυτές τις συνθήκες, που η κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας μεγαλώνει, που τα περί αποστρατιωτικοποίησης των νησιών είναι ψηλά στις απαράδεκτες αξιώσεις της, η κυβέρνηση της ΝΔ με την αποστολή πολεμικού υλικού αλλά και τεθωρακισμένων στην Ουκρανία βάζει σε κίνδυνο ακόμα και την άμυνα της χώρας, όπως προειδοποιούν στρατιωτικοί.

Ακόμα περιμένουμε απαντήσεις στα ερωτήματα που έχουμε διατυπώσει και μέσω του «Ριζοσπάστη» για την τεράστια ποσότητα πολεμικού υλικού που έχει σταλεί στην Ουκρανία και μάλιστα με περισσότερες από 20 εναέριες αποστολές:

Ερωτήματα που αφορούν:

- Τις πάνω από 2.000 ρουκέτες, αδειάζοντας ακόμα και αποθήκες νησιών του Βόρειου Αιγαίου
- Για τα 3 και πλέον εκατομμύρια φυσίγγια
- Τους δεκάδες πανάκριβους αντιαεροπορικούς πυραύλους «Stiger»
- Τα χιλιάδες βλήματα πυροβολικού και τους φορητούς αντιαρματικούς πυραύλους...

Με το κόστος όλων αυτών των πυρομαχικών να προσεγγίζει τα 30 εκατομμύρια ευρώ.

Και βέβαια, με την επικείμενη αποστολή των δεκάδων ελληνικών τεθωρακισμένων, που θα αποσυρθούν από μονάδες νευραλγικής σημασίας για να

αντικατασταθούν - όποτε και αν - από τα γερμανικά, που στην κυριολεξία σαπίζουν εδώ και χρόνια.

Η αποστολή πολεμικού υλικού, τεθωρακισμένων στην Ουκρανία είναι μία ακόμα απόδειξη, ποιον υπηρετούν και πρακτικά τα εξοπλιστικά προγράμματα που πληρώνει ακριβά ο λαός.

Οι εργατικές-λαϊκές οικογένειες προσπαθούν να χωρέσουν τα έξοδα που αυξάνονται στους καθηλωμένους μισθούς. Τα λεγόμενα μέτρα ανακούφισης της κυβέρνησης αποτελούν εμπαιγμό για τον λαό. Όχι μόνο δεν ανακουφίζουν, αλλά οδηγούν τους φτωχούς να πληρώνουν για τους φτωχότερους γιατί η κυβέρνηση θωρακίζει και προστατεύει τα κέρδη των λίγων. Η κυβέρνηση λέει ότι θα εκτροχιαστούν τα δημοσιονομικά αν καταργηθούν οι άδικοι φόροι στα καύσιμα, την Ενέργεια, στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Η ίδια κυβέρνηση όμως ετοιμάζει νέα δώρα στο μεγάλο κεφάλαιο, με τους νέους πολεμικούς εξοπλισμούς, δίπλα σε όσους έχει ήδη ψηφίσει μαζί με το ΚΙΝΑΛ και τον ΣΥΡΙΖΑ!

Ο λαός να μη δείξει καμία εμπιστοσύνη στην κυβέρνηση, στην αστική τάξη και τα κόμματά της, όλους εκείνους που βάζουν στον «τορβά» το κεφάλι του, για τα συμφέροντα μιας χούφτας επιχειρηματικών ομίλων. Να κλιμακώσει την πάλη του απέναντι στην πολιτική της εμπλοκής στους αμερικανοΝΑΤΟικούς σχεδιασμούς. Να ανοίξει τον δρόμο με τον αγώνα του για αποδέσμευση απ' όλες τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, με τον ίδιο στην εξουσία.

Οι εργαζόμενοι της περιοχής μας δεν είναι μόνοι τους

Είμαστε 100 μέρες μετά την έναρξη του πολέμου και ήδη αποδεικνύεται τι εννοούσε η κυβέρνηση της ΝΔ όταν έλεγε ότι η εμπλοκή συνιστά «μια νέα ευκαιρία». Το ακούσαμε να το περιγράφει ο Μητσοτάκης στους Έλληνες εφοπλιστές, στο τμήμα αυτό του κεφαλαίου που θα κάνει χρυσές δουλειές με τη μεταφορά του πανάκριβου αμερικανικού υδροποιημένου φυσικού αερίου, στο όνομα της απεξάρτησης από το ρωσικό φυσικό αέριο.

Για ευκαιρίες μιλούσαν και στην κρίση, για ευκαιρίες μιλούσαν και στην πανδημία, για ευκαιρίες μιλάνε και τώρα στον πόλεμο. Και είδαμε πώς αυτές οι τραγικές καταστάσεις για τον λαό, για τους λίγους, τους καπιταλιστές, αποτέλεσαν «χρυσή ευκαιρία» για να υλοποιούν οι κυβερνήσεις μία - μία τις απαιτήσεις τους.

Και η περιοχή μας προσφέρει πολλά τέτοια παραδείγματα, ποιοι πληρώνουν τελικά τη λυπητερή για να τη βγάλει καθαρή το κεφάλαιο και τα κέρδη του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο κλάδος της ενέργειας και η απαξίωση της λιγνιτικής παραγωγής με την απολιγνιτοποίηση και την «πράσινη μετάβαση» της ΕΕ, με στόχο τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαια να βρουν κερδοφόρα πεδία για επενδύσεις στις ΑΠΕ και το πανάκριβο ΦΑ που το βάφτισαν «πράσινο». Στο Δήμο Τρίπολης έχουν γεμίσει οι γύρω βουνοκορυφές με αιολικά πάρκα, που επιδοτούνται για την κατασκευή τους και έχουν εγγυημένη κερδοφορία κατά την λειτουργία τους. Με τις ήδη εγκατεστημένες ανεμογεννήτριες και αυτές που πρόκειται να εγκατασταθούν μετατρέπεται ο Δήμος μας σε βιομηχανική ζώνη παραγωγής ενέργειας, με πολλαπλές κοινωνικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές

επιπτώσεις, ενάντια στα συμφέροντα του λαού της περιοχής. Τίποτα δεν τους σταματά. Και, μάλιστα, ολόκληρες περιοχές που μπορούν να αξιοποιηθούν για την παραγωγή αγροτικών προϊόντων παραδίδονται σε μεγάλους επιχειρηματίες για να γίνουν φωτοβολταϊκά πάρκα - και ενώ όλοι μιλούν για πιθανότητα επισιτιστικής κρίσης, και ενώ όλοι ξέρουμε πως η χώρα μας έχει και το κλίμα, και τις εκτάσεις, και το αγροτικό δυναμικό να παράγει αγροτικά προϊόντα για να θρέψει τον λαό της.

Οι εργαζόμενοι στην περιοχή μας πληρώνουμε διπλά, και πανάκριβο το ρεύμα, αλλά και με ανεργία και κακοπληρωμένες ελαστικών μορφών θέσεις εργασίας, αφού χάθηκαν χιλιάδες θέσεις εργασίας με το κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων παραγωγής ενέργειας.

Εμείς επιμένουμε να καταθέτουμε μέσα στον λαό τις προτάσεις μας για την Ενέργεια, που απαντούν σε αυτό που όλοι ονομάζουν ενεργειακή κρίση. Μόνο που αυτές οι προτάσεις βρίσκονται σε σύγκρουση με τη στρατηγική που ακολουθούν όλοι τους, κι ας τσακώνονται τώρα, και η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ.

Οι προτάσεις μας θέτουν στο επίκεντρο:

- Την άμεση και πλήρη επαναλειτουργία των λιγνιτικών μονάδων.
- Την κατάργηση του λεγόμενου «ευρωπαϊκού τέλους διοξειδίου του άνθρακα», που τεχνητά απαξιώνει τη λιγνιτική παραγωγή.
- Την κατάργηση της ρήτρας αναπροσαρμογής, των ειδικών φόρων και του Χρηματιστηρίου Ενέργειας.
- Την εγκατάλειψη των κυρώσεων κατά της Ρωσίας, που εκτινάσσουν το κόστος του φυσικού αερίου.

Για να αξιοποιηθούν όλες οι πηγές Ενέργειας που διαθέτει η χώρα μας και να πάψει επιτέλους η Ενέργεια να αποτελεί εμπόρευμα.

Άλλο παράδειγμα είναι η διαχείριση των απορριμμάτων. Με την συνεχιζόμενη ιδιωτικοποίηση πλέον έχουμε εργολάβο στο Δήμο για την προσωρινή διαχείριση στο Μεγαβούνι, που μας άφησε με δύο πολύ σοβαρά εργατικά ατυχήματα – εργοδοτικά εγκλήματα στην πραγματικότητα – πριν τελειώσει τις εργασίες του. Μιλάμε για τον ίδιο εργολάβο που στο Δήμο Β. Κυνουρίας είχαμε το θανατηφόρο εργατικό ατύχημα πριν λίγους μήνες. Επίσης έχουμε το Κέντρο Διαλογής Ανακυκλώσιμων υλικών στη ΒΙΠΕ Τρίπολης, που μόνο ανακύκλωσιμα δεν διαχειρίζεται. Και πρόσφατα ξεκίνησε η λειτουργία της Μονάδας επεξεργασίας απορριμμάτων της ΤΕΡΝΑ στην Παλαιόχουνη που δέχεται σκουπίδι απ’ όλη την Πελοπόννησο και θα δούμε από πού αλλού. Όλοι αυτοί οι επιχειρηματίες στη διαχείριση των απορριμμάτων κάνουν χρυσές δουλειές, έχουν εγγυημένη κερδοφορία. Οι εργαζόμενοι όμως είναι κακοπληρωμένοι, δουλεύουν σε άθλιες συνθήκες εργασίας και κινδυνεύει καθημερινά η υγεία και ασφάλειά τους. Το παράδειγμα των εργατών του ΚΔΑΥ Τρίπολης που εδώ και μια δεκαετία

οργανώθηκαν στο σωματείο τους και παλεύουν για καλύτερες συνθήκες εργασίας και ζωής να το ακολουθήσουν και οι άλλοι εργαζόμενοι του κλάδου. Οι εργάτες στο ΚΔΑΥ Τρίπολης έχουν καταφέρει να πληρώνονται στην ώρα τους, να παίρνουν τα επιδόματα γάμου και προϋπηρεσίας που δικαιούνται και να κρατούν ένα επίπεδο συνθηκών υγείας και ασφάλειας της εργασίας τους.

Οι εργαζόμενοι της περιοχής μας δεν είναι μόνοι τους. Στον ίδιο δρόμο βαδίζουν και οι εργαζόμενοι άλλων κλάδων, άλλων επιχειρήσεων, που δεν κάνουν πίσω, δεν λυγίζουν, βαδίζουν μπροστά γιατί ξέρουν πως μόνο τότε μπορούν κάτι να κερδίσουν. Στον ίδιο δρόμο βαδίζουν οι εργάτες της ΛΑΡΚΟ, που χρόνια τώρα δίνουν έναν μεγαλειώδη αγώνα, της COSCO, που βήμα το βήμα κατοχυρώνουν μικρές νίκες, οι εργαζόμενοι της «e-food» που ματαίωσαν τα σχέδια της εργοδοσίας και συνεχίζουν. Και αν το παράδειγμα ήταν ένα πριν λίγο καιρό, μετά έγιναν δύο και σήμερα είναι περισσότερα, και πρέπει να γίνουν φωτεινός σηματοδότης για όλους τους εργαζόμενους.

**Το ΚΚΕ βρίσκεται σταθερά απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση, γιατί
βρίσκεται σταθερά δίπλα στον λαό**

Οι μετεκλογικές συνεργασίες ανάμεσα στη ΝΔ, στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ΠΑΣΟΚ ήδη «ψήνονται» και, ανεξάρτητα πώς θα σερβιριστούν και ποιος τελικά θα κάτσει στο κυβερνητικό τραπέζι, το «μενού» είναι ήδη έτοιμο: Αφορά έναν προς έναν τους στρατηγικούς στόχους του κεφαλαίου, που πέρα από τις αναγκαίες διαφορές τους, στο τέλος όλοι στέλνουν τον λογαριασμό στον λαό.

Πρώτος κοινός στόχος τους είναι το Ταμείο Ανάκαμψης, που κατευθύνεται στους μεγάλους ομίλους αλλά θα το πληρώσει ο λαός, όπως πλήρωσε και τα μνημόνια.

Δεύτερος κοινός στόχος είναι η «πράσινη μετάβαση», για να προχωρήσουν οι «πράσινες» επενδύσεις, με πρόσχημα την προστασία του περιβάλλοντος, που λόγω και του πολέμου στην Ουκρανία επιταχύνεται, στέλνοντας ξανά τον φουσκωμένο λογαριασμό της Ενέργειας στα λαϊκά στρώματα.

Τρίτος κοινός στόχος είναι η ενεργή εμπλοκή στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, η οποία έχει μετατρέψει τη χώρα μας, τον λαό μας σε στόχο αντιποίνων - εμπλοκή βέβαια που ακουμπά και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και τους επικίνδυνους συμβιβασμούς που προετοιμάζονται.

Αυτοί οι κοινοί στόχοι αποτελούν τον πυρήνα των προγραμματικών δηλώσεων μιας τέτοιας επόμενης αντιλαϊκής κυβέρνησης, η οποία, απ' ό,τι δείχνουν και οι δυσοίωνες εξελίξεις στην οικονομία αλλά και στα Ελληνοτουρκικά, θα έχει περισσότερες δυσκολίες να αντιμετωπίσει.

Γι' αυτό δεν φτάνει ένα αστικό κόμμα, χρειάζεται απ' ό,τι φαίνεται και δεύτερο, για να μοιραστούν μαζί την ευθύνη της αντιλαϊκής διαχείρισης. Το έχουμε πιάσει το υπονοούμενο. Ο ένας μετά τον άλλο, Μητσοτάκης, Τσίπρας, Ανδρουλάκης, έχουν αρχίσει να μιλάνε για «συνεργασίες». Τραβάτε με κι ας κλαίω, που λέει και ο λαός μας.

Το ΚΚΕ βρίσκεται σταθερά απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση, γιατί βρίσκεται σταθερά δίπλα στον λαό. Το ίδιο θα κάνει και τώρα, θα δώσει όλες του τις δυνάμεις ώστε η εργατική τάξη, ο λαός με την οργανωμένη δράση του κάτι να εμποδίσει, κάτι να κερδίσει και, το κυριότερο, να αρχίσει να προετοιμάζεται για να επιβάλει ριζικές αλλαγές προς όφελός του. Αυτό χρειάζεται σήμερα να συζητήσουμε.

Πώς θα καταφέρουμε με επιμονή και πείσμα να ανοίξουμε τον δικό μας δρόμο, τον δρόμο της πραγματικής προόδου, αυτόν όπου ο λαός θα κάνει κουμάντο στην οικονομία και την εξουσία.

Εκεί, μέσα στον λαό και στο κίνημά του, το ΚΚΕ καταθέτει το δικό του σχέδιο, τη δική του πρόταση για την εργατική - λαϊκή διακυβέρνηση, η οποία βέβαια στην προμετωπίδα της θα γράφει με μεγάλα γράμματα: Ικανοποίηση όλων των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Το ΚΚΕ τεκμηριώνει στο πρόγραμμά του ότι μπορεί να ζήσει πολύ καλύτερα ο λαός με βάση τις δυνατότητες του σήμερα. Γιατί τελικά ο κεντρικός επιστημονικός σχεδιασμός της κοινωνικής παραγωγής, η κοινωνική ιδιοκτησία, με την εργατική τάξη, τον λαό πραγματικά στην εξουσία, το σύστημα του σοσιαλισμού μπορεί να διασφαλίσει:

- ενεργειακό σχεδιασμό που θα περιλαμβάνει όλες τις μορφές Ενέργειας
- επαρκή, φθηνά και ποιοτικά τρόφιμα
- δημόσιες και φθηνές μετακινήσεις που να καλύπτουν τις ανάγκες
- δημόσια και δωρεάν Παιδεία, Υγεία στο ύψος των αναγκών και των απαιτήσεων
- σύγχρονους όρους δουλειάς με δραστική μείωση του εργάσιμου χρόνου για όλους
- συνδυασμένη ικανοποίηση των εργατικών - λαϊκών αναγκών.

Αυτόν τον δρόμο φιλοδοξούμε να ανοίξουμε με την αγωνιστική συμπόρευση με το ΚΚΕ, με την ενεργητική συμβολή και συμμετοχή στους καθημερινούς αγώνες. Με μια κοινωνική συμμαχία που δεν θα κάνει απλά έναν αγώνα οπισθοφυλακής, έναν αγώνα αμυντικό απέναντι στη σημερινή επίθεση, όσο κι αν αυτό σήμερα είναι σημαντικό, αλλά θα περνά στην αντεπίθεση. Θα αλλάζει συσχετισμούς παντού, θα συγκεντρώνει δυνάμεις ενάντια στον πραγματικό αντίπαλο. Θα αξιοποιεί κάθε δυσκολία, «ρωγμή» και αστάθεια στο αστικό πολιτικό σύστημα, με σκοπό να περνάει ο λαός και το κίνημά του σε καλύτερες θέσεις μέχρι τη ριζική ανατροπή, τη ριζική αλλαγή.

Σε αυτόν τον δρόμο σας προσκαλούμε να περπατήσουμε μαζί.

Γιατί μόνο ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό!

Γιατί υπάρχει ελπίδα λαϊκής ευημερίας και ανάταξης!